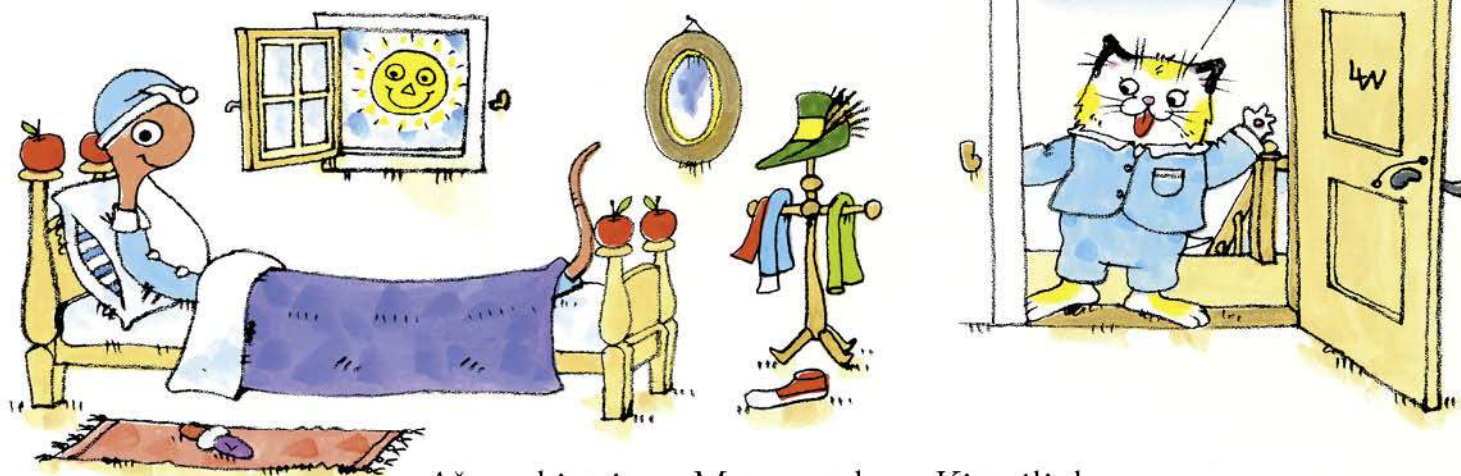
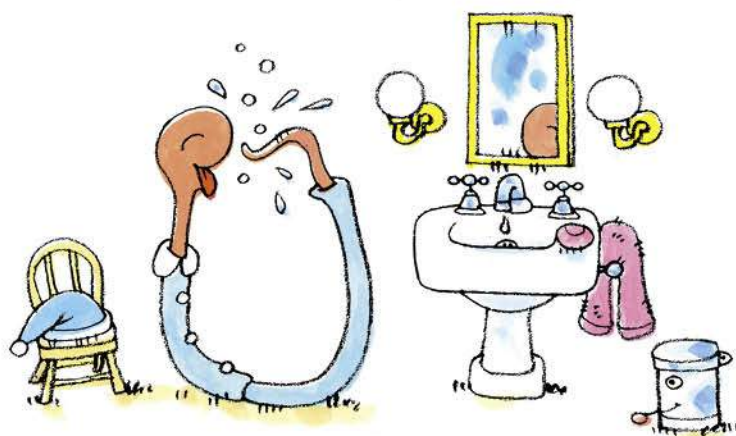

Labas rytas, Kirmėliuk!

Aš esu kirminas. Mano vardas – Kirmėliukas.

Atsikėlęs ryte nusiprausiu
veidą ir pėdą.

Nors truputį sunku,
moku pats apsirengti.

Katinų šeimos namuose, kur aš gyvenu, visi padeda ruošti pusryčius.

Po pusryčių Haklis, Selė ir aš
drauge sutvarkome stalą.

Tėtis Katinas išplauna indus.

Mes pasiklojame
lovas.

*Ei! Kur
Kirmėliukas?*

Susitvarkome savo kambarius
ir pasikabiname drabužius.

Tada atsisveikiname su Mama Katinine
ir einame į autobusų stotelę.

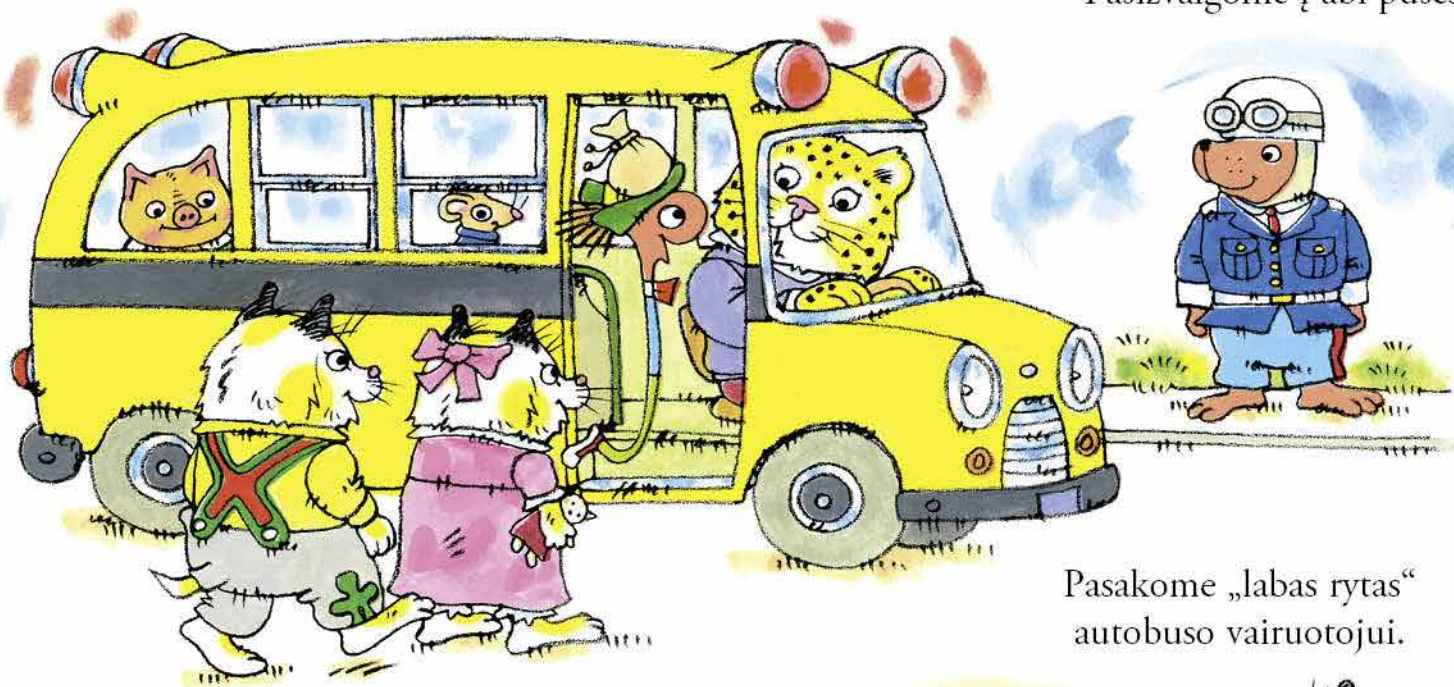

Ī mokyklā

Per gatvę einame
atsargiai.

Pasižvalgome į abi puses.

Pasakome „labas rytas“
autobuso vairuotojui.

Pakeliui į mokyklą ramiai
sėdime savo vietose.
Artūras man parodo savo
naują žaislinį policijos
automobilį.

Aš atnešu obuolį mūsų
mokytojai Medutei.

Haklis piešia mane.

Padedu Selei verti
karoliukus.

Aš vaidinu ir pasakoju
istoriją klasės draugams.

Ištuštinu šiukšlių dėžę.

Oi, kaip vėjuota!

Mokyklos gydytojas
patikrina mano gerklę.
Aaaa!

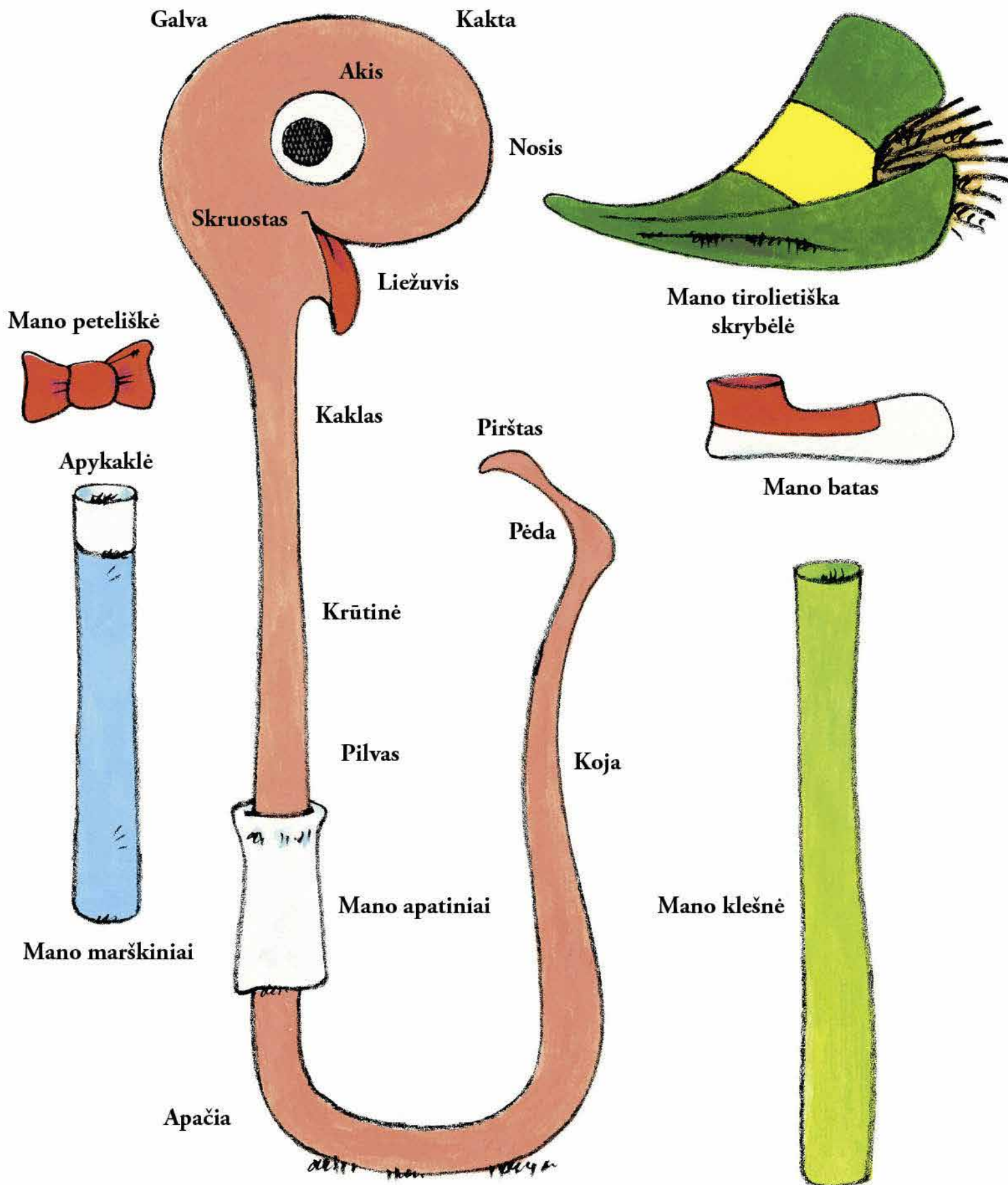

Aš rašau lentoje.

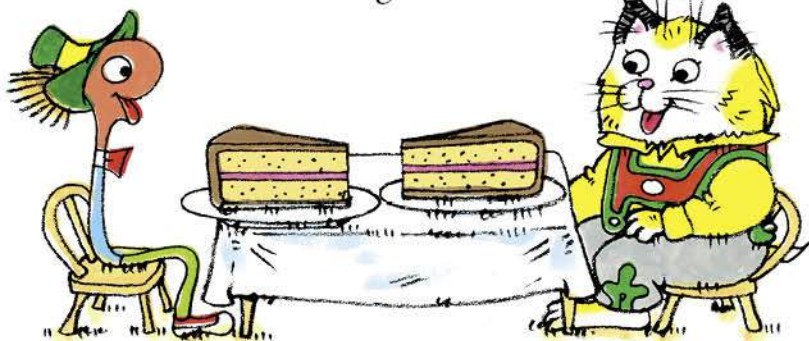
Esu mokyklos perėjos prižiūrėtojas ir padedu vaikams
saugiai pereiti gatvę!

Čia aš!

Geras Kirmėliuko elgesys

Visi turėtų gražiai elgtis.

Kai man ką nors duoda,
pasakau „ačiū“.

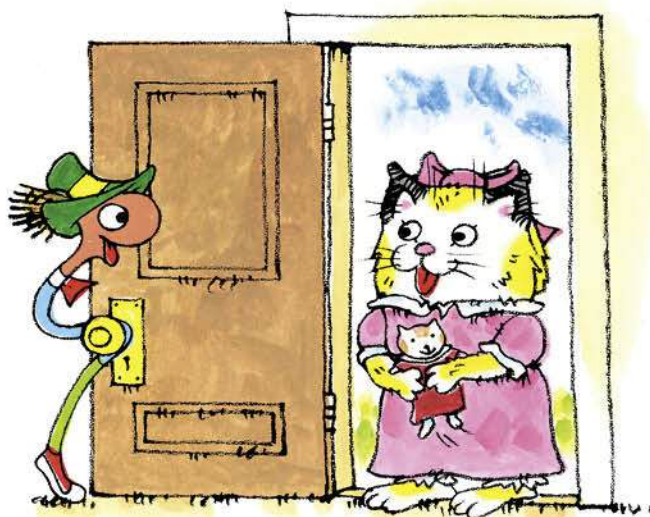

Nepertraukinėju,
kai kiti kalba.

Esu geras
pagalbininkas.
Padedu užsirišti
batų raištelius.

Kai ko nors noriu, sakau
„prašau“.

Palaikau kitiems atidarytas duris.

Padedu plauti indus.

Prie stalo sėdžiu tiesiai. Kartais pamirštu
nusiimti skrybėlę.

Visada palaukiu
savo eilės.

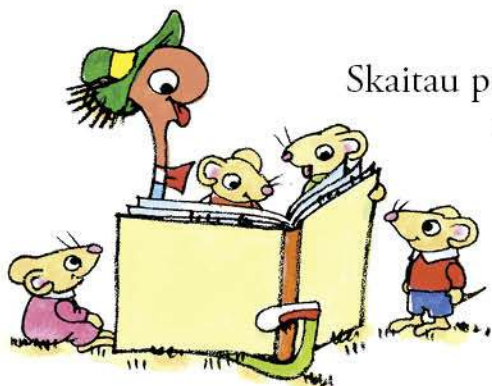

Nestumdau kitų ir nesigrūdu.

Niekada nesipešu, nes tai – labai blogas elgesys.

Dalinuosi savo daiktais.

Skaitau pasakas mažesniems
vaikams.

Kai išeinu pabuvęs svečiuose, visada
pasakau: „Ačiū už puikiai praleistą laiką.“